

Miguel vzal fotku a bežal na námestie. Chcel sa prihlásiť na prehliadku talentov, lenže bez gitary to nešlo. A potom dostal osudný nápad: šiel na cintorín a vliezol do hrobky Ernesta de la Cruza.

„Potrebujem si požičať toto,“ zašepkal a zložil zo steny slávnú gitaru. V okamihu, keď zahral prvý akord, kvetiny okolo neho zakrúžili a rozžiarili sa. Miguela premkol čudný pocit.

Vydesene vybehol z hrobky. Avšak nikto živý ho nemohol vidieť... okrem psa Danteho. Aj cintorín bol zrazu iný, všade okolo sa pohybovali kostry. Miguel vydesene vykrikol. Potom spoznal svojich zosnulých predkov: tety Victoriu a Rositu a strýkov Oscara a Felipeho. „Kde si sa tu vzal, chlapče?“ spýtali sa ohromene. „Vieš čo? Vezmeme ťa do ríše zosnulých, Imelda hádam bude vedieť, čo s tebou.“

